Lietas arhīva Nr. CA-0060-21
ECLI:LV:LAAT:2021:0323.C26070519.9.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2021. gada 23. martā

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Valentīna Lohova,
tiesnese Valentīna Sokolova,
tiesnesis Ilmārs Stivriņš
izskatīja rakstveida procesā vienkāršotās procedūras lietu biedrības "/Nosaukums A/" pilnvarotās pārstāves sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums B/" prasībā pret /pers. E/ par zaudējumu piedziņu sakarā ar /pers. E/ apelācijas sūdzību par Rēzeknes tiesas 2020.gada 13.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Biedrības "/Nosaukums A/" pilnvarotā pārstāve SIA "/Nosaukums B/" 2019.gada 29.janvārī iesniedza tiesā prasību pret /pers. E/ par zaudējumu piedziņu.

[1.1] Prasībā norādīts, ka /datums/plkst. 20:50 notika ceļu satiksmes negadījums – uzbraukšana stāvošam transportlīdzeklim, kurā iesaistīts atbildētājs kā transportlīdzekļa "/nosaukums/" ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ īpašnieks un vadītājs.

Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā tika nodarīti zaudējumi /pers. F/ piederošajam transportlīdzeklim "/nosaukums 1/" ar valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/. AAS "/Nosaukums C/" pieņēma lēmumus un /datums/izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību 921,20 Ls .

Ceļu satiksmes negadījuma brīdī transportlīdzekļa "/nosaukums/" īpašnieka civiltiesiskā atbildība nebija apdrošināta.

[1.2] Saskaņā ar OCTA likuma 51.panta pirmās daļas 1.punktu Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

Pamatojoties uz AAS "/Nosaukums C/" /datums/pieprasījumu, izskatot atlīdzību lietas Nr./numurs/ materiālus, ņemot vērā iesaistīto transportlīdzekļu atbildības sadalījumu 50%/50%, prasītāja /datums/pieņēma lēmumu Nr.1060T-526/2011R un izmaksāja AAS "/Nosaukums C/" atlīdzības summu 658 Ls jeb 936,25 EUR.

OCTA likuma 41.panta otrās daļas 1.punkts noteic, ka /Nosaukums A/ ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku, ja tas nav apdrošinājis īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai pret šā transportlīdzekļa tiesīgo lietotāju.

[1.3] Prasītājai atbilstoši 2008.gada 3.novembra sadarbības līguma Nr.00910-10-08 nosacījumiem un SIA "/Nosaukums B/" izsniegtajai pilnvarai ir radušies papildu zaudējumi fiksētās maksas 60,50 Ls, tajā skaitā PVN 21%, jeb 86,08 EUR apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā. Šie zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanas izdevumi OCTA likuma 51.panta trešās daļas 1.punkta izpratnē ir izdevumi, kas prasītājai radušies, atgūstot no Garantijas fonda izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību regresa kārtībā un rada prasītājai mantiski novērtējamu pametumu jeb zaudējumus.

[1.4] Tā kā apmaksa nav veikta pēdējā pretenzijā noteiktajā termiņā, prasītāja par laika periodu kopš 2018.gada 16.oktobra līdz 2019.gada 9.janvārim aprēķinājusi likumiskos 6% gadā 12,93 EUR.

[1.5] Prasītāja lūdza piedzīt no atbildētāja zaudējumus 1022,33 EUR, kas sastāv no izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 936,25 EUR un fiksētās maksas 86,08 EUR par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu, likumiskos procentus 12,93 EUR par laika periodu no 2018.gada 16.oktobra līdz 2019.gada 9.janvārim un tiesas izdevumus, kā arī noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no galvenā parāda.

[2] Atbildētājs iesniedza rakstveida un papildu paskaidrojumus, norādot, ka prasību neatzīst pilnā apjomā šādu apsvērumu dēļ.

[2.1] Atbildētāja rīcība ceļu satiksmes negadījumā nebija cēloniskā sakarā ar kādam nodarītiem zaudējumiem. Atbildētājs jau /datums/iesniegumā – pretenzijā AAS "/Nosaukums C/" norādīja, ka ar savu automašīnu /nosaukums/ stāvēja ceļa malā un /pers. F/, braucot ar savu automašīnu "/nosaukums 1/", neizvēlējās drošu kustības ātrumu atbilstoši brauktuves stāvoklim, netika galā ar transportlīdzekļa vadību un uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim, bojājot abus transportlīdzekļus.

Minētajā ceļu satiksmes negadījumā tika iesaistītas trīs automašīnas – atbildētāja "/nosaukums/", kas stāvēja ceļa malā, /pers. F/ automašīna "/nosaukums 1/" un Valsts SIA /Nosaukums D/ /pers. J/ vadītā automašīna "/nosaukums 2/", kurā /pers. F/ ietriecās jau otrās sadursmes laikā pēc ietriekšanās atbildētāja automašīnā. Šajā ceļu satiksmes negadījumā /pers. F/ automašīna sadūrās ar divām automašīnām, tāpēc bojājumi viņas automašīnai bija no divām sadursmēm, nevis tikai no sadursmes ar atbildētāja mašīnu. No sadursmes ar atbildētāja automašīnu /pers. F/ automašīnai bojājumi varēja rasties tikai mašīnas priekšējā daļā.

[2.2] Atbildētājs neapstrīd, ka viņa automašīnai nebija valsts obligātās apdrošināšanas polises, jo viņš ilgstoši nepiedalījās ceļu satiksmē sakarā ar automašīnas bojājumiem. Atbildētājs /datums/mēģināja nogādāt automašīnu līdz remonta vietai, taču pa ceļam to /pers. F/ sabojāja vēl vairāk. /pers. F/ ceļu satiksmes noteikumu pārkāpuma rezultātā zaudējumi tika nodarīti gan atbildētāja, gan viņas automašīnai, taču viņa savai automašīnai zaudējumus nodarīja pati, nevis tie radās atbildētāja prettiesiskas rīcības rezultātā.

[2.3] Prasītājas iesniegtie pierādījumi ir pretrunīgi. Atzinumā 04/02-24-100/76 norādīts, ka atbildētāja vaina esot tajā, ka viņš pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 10., 178. un 188.3.punktu un atbildība esot novērtēta uz 30%. Citā vienpersoniskā atzinumā Nr. 11-06361/2010 norādīts, ka atbildētāja atbildība ir 45%. Savukārt prasībā norādīts par atbildību uz 50%, un šāda summa samaksāta apdrošināšanas sabiedrībai. Atbildības pakāpi ceļu satiksmes negadījumā var izvērtēt tikai un vienīgi autotehniskā ekspertīze, jo nevienā atzinumā nav atzīmēts, vai kādam transportlīdzeklim bija

iespēja izvairīties no sadursmes.

Atbildētājs nepārkāpa nevienu no Ceļu satiksmes noteikumu punktiem, kas būtu cēloniskā sakarā ar /pers. F/ automašīnai nodarītajiem zaudējumiem.

Saskaņā ar OCTA likuma 41.panta otrās daļas 1.punktu prasītājai ir tiesības celt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījuša transportlīdzekļa īpašnieku, kas ir /pers. F/ nevis atbildētājs.

[2.4] Pēc ceļu satiksmes negadījuma /datums/par /pers. F/ pārkāpumu tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un pieņemts attiecīgs lēmums. Atbildētājam administratīvā atbildība nav piemērota, jo viņš nepārkāpa nevienu ceļu satiksmes noteikumu punktu, kas apliecina, ka atbildētājs nav atbildīgs zaudējumu nodarīšanā prasītājai.

[3] Ar Rēzeknes tiesas 2020.gada 13.oktobra spriedumu prasība apmierināta daļēji. No /pers. E/ biedrības "/Nosaukums A/" labā piedzīti zaudējumi par izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību 1022,33 EUR, tiesas izdevumi – valsts nodeva 153,35 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 EUR, kopsummā 1178,98 EUR.

Noraidīta prasība daļā par likumisko procentu 12,93 EUR piedziņu no atbildētāja par laiku no 2018.gada 16.oktobra līdz 2019.gada 9.janvārim

Noteiktas biedrības "/Nosaukums A/" tiesības par laika periodu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt 6% gadā no piedzītās un nesamaksātās pamatparāda summas.

Spriedumā norādīti šādi apstākļi un pamatojums.

[3.1] Tiesa konstatēja, ka /datums/plkst. 20:50 /vieta/ notika ceļu satiksmes negadījums, kurā /pers. F/, vadot transportlīdzekli "/nosaukums 1/", valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, neizvēlējās drošu kustības ātrumu atbilstoši ceļa segumam, kā rezultātā uzbrauca ceļa malā stāvošajam atbildētāja transportlīdzeklim "/nosaukums/", valsts reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, kuru stāvēšanai bija novietojis atbildētājs. Cietušo nav, bojāti abi transportlīdzekļi.

Ar /datums/lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr./numurs/ ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajai /pers. F/ izteikts brīdinājums.

[3.2] Atbilstoši OCTA likuma 27.panta ceturtajai daļai AAS " /Nosaukums C/" sertificēts eksperts /pers. L/, veicot /pers. F/ piederošā transportlīdzekļa "/nosaukums 1/" apskati, noteicis kopējo transporta līdzekļa remonta vērtību 2102,22 Ls un saskaņā ar šā likuma 27.panta pirmo daļu izdarījis slēdzienu, ka remonts ir ekonomiski neizdevīgs. Faktiskā vērtība pirms avārijas noteikta 1546 Ls un atlieku vērtība – 250 Ls.

[3.3] No AAS "/Nosaukums C/" /datums/atzinuma Nr. 11-06361/2010 dalībnieku atbildības pakāpes noteikšanai izriet, ka ceļu satiksmes negadījumā iesaistītais transportlīdzekļa "/nosaukums/" vadītājs, kas ir atbildētājs, un transportlīdzekļa "/nosaukums 1/" vadītāja – /pers. F/ nav ievērojuši Ceļu satiksmes noteikumu 10., 50.1. un 188.3 punkta prasības, un transportlīdzekļa "/nosaukums 2/" vadītājs – /pers. J/ nav ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu 10., 112. un 113.punkta prasības.

Atzinumā norādīts, ka transportlīdzekļa "/nosaukums/" īpašnieks – atbildētājs atbild 45% attiecībā par automašīnas "/nosaukums 1/" aizmugurējās daļas bojājumiem, kas radās otrās sadursmes rezultātā, un par automašīnai "/nosaukums 2/" nodarītajiem bojājumiem. Transportlīdzekļa "/nosaukums 1/" īpašniece – /pers. F/ atbild par 25% par transportlīdzeklim "/nosaukums 2/" nodarītajiem bojājumiem. Transportlīdzekļa "/nosaukums 2/" īpašnieks atbild par 30% par transportlīdzeklim "/nosaukums 1/" nodarītajiem bojājumiem otrās sadursmes rezultātā. Transportlīdzekļa "/nosaukums/" bojājumi šajā sadalījumā netika ņemti vērā, jo tie radās pirmās sadursmes rezultātā. Atzinums pamatots ar metodiskajiem norādījumiem "Ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu atbildības pakāpes noteikšana" 11.3.pamatsituācija, 11.3.1.punkts.

Tiesa konstatēja, ka AAS "/Nosaukums C/" uz /datums/lēmuma pamata /pers. F/ izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību 907,20 Ls un 14 Ls, pārskaitot to uz viņas bankas kontu.

Atbildētājs apstrīdēja AAS "/Nosaukums C/" /datums/paziņojumu lietā Nr. 11-06361/2010, lūdzot to atcelt un noteikt precīzu ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu atbildības pakāpi.

No prasītājas /datums/atzinuma Nr.04/02-24-100/76 izriet, ka ceļu satiksmes negadījumu apstākļu izpētes un transporta trasoloģijas ekspertu komisija /datums/sēdē, izskatot atlīdzību lietas materiālus, pieņēma lēmumu Nr.50 apstiprināt atzinumā noteikto abpusējo vadītāju atbildību par negadījuma sekām, bet nepiemērot prasītājas metodikas 11.3.1.punktā noteikto situāciju, jo nav nosakāms, vai pirms sadursmes automobilim "/nosaukums/" bija ieslēgts apgaismojums. Komisija rekomendēja noteikt vadītāju atbildību 50% pret 50%. Prasītāja, pamatojoties uz OCTA likuma 39.panta piekto daļu un minēto /datums/lēmumu Nr. 50, nolēma atzīt par nepamatotu AAS "/Nosaukums C/" lēmumu daļā par transportlīdzekļu vadītāju atbildības procentuālo sadalījumu.

[3.4] Prasītāja ar /datums/lēmumu Nr. 1060/T-526/2011R, veicot pārrēķinu (atskaitot atlieku vērtību 250 Ls no AAS " /Nosaukums C/" eksperta noteiktās transportlīdzekļa "/nosaukums 1/" faktiskās vērtības pirms avārijas 1546 Ls un iegūto summu sadalot atbilstoši noteiktajai atbildētāja un /pers. F/ atbildības pakāpei 50%/50%), nolēma izmaksāt apdrošināšanas akciju sabiedrībai "/Nosaukums C/" apdrošināšanas atlīdzību 648 Ls un transportlīdzekļa evakuācijas izdevumus 10 Ls, kopā 658 Ls. Šī summa pārskaitīta uz AAS "/Nosaukums C/" bankas kontu, ko apliecina /datums/maksājuma izdruka.

Laikā no /datums/līdz /datums/starp AAS "/Nosaukums C/", prasītāju no vienas puses un atbildētāju notikusi sarakste, kas saistīta ar pieprasījumu atlīdzināt zaudējumus. Prasītāja 2018.gada 26.septembrī ir nosūtījusi atbildētājam pirmstiesas brīdinājumu par zaudējumu 988,33 EUR samaksu līdz 2018.gada 16.oktobrim.

[3.5] Lietā konstatēts un nav strīda, ka atbildētājam ceļu satiksmes negadījuma notikuma brīdī nav bijusi transportlīdzekļa civiltiesiskā apdrošināšana.

Norādīts, ka lietā ir strīds par to, vai apstākļos, kad atbildētājs nav atzīts par vainīgu ceļu satiksmes negadījumā, pastāv pamats viņa civiltiesiskajai atbildībai, par cēlonisko sakaru starp atbildētāja rīcību, kā arī par apdrošinātājas noteikto atbildības pakāpi 50% apjomā pret ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu – /pers. F/.

[3.5.1] Tiesa atsaucās uz OCTA likuma 51.panta pirmās daļas 1.punktu, kas noteic, ka apdrošinātāji izveido un Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs administrē Garantijas fondu. Garantijas fonda mērķis ir nodrošināt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

Tiesa atzina, ka saskaņā ar OCTA likuma 41.panta otrās daļas 1.punktu un 44.panta pirmo daļu prasītāja ir tiesīga vērsties ar regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa vadītāju, kuram nav bijusi apdrošināta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbildība, proti, pret atbildētāju.

[3.5.2] Tiesa atsaucās uz OCTA likuma 31.panta pirmo daļu, kas noteic, ka apdrošinātāji, kas ir apdrošinājuši ceļu satiksmes negadījumos iesaistīto transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesisko atbildību, vai Transportlīdzekļu apdrošinātāju birojs, ņemot vērā ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, izvērtē un nosaka katras ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas atbildību par nodarītajiem zaudējumiem.

Norādīts, ka ceļu satiksmes negadījuma apstākļu izvērtēšana tiek veikta atbilstoši /Nosaukums A/ metodiskajiem norādījumiem "Ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu atbildības pakāpes noteikšana" (turpmāk – /Nosaukums A/ metodiskie norādījumi), kas izdoti saskaņā ar

OCTA likuma 31.pantu un saistoši visiem apdrošināšanas tirgus dalībniekiem, lai nodrošinātu vienveidīgu apdrošināšanas tirgus praksi un ceļu satiksmes negadījumu apstākļu izvērtēšanu.

Tiesa norādīja, ka prasītājas /datums/atzinumā konstatēts, ka ceļu satiksmes negadījuma apstākļu izpētes un transporta trasoloģijas ekspertu komisija, novērtējot abu ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto dalībnieku rīcību pēc pirmās sadursmes, atbildētāja automašīnas stāvēšanu uz neapgaismota ceļa ārpus apdzīvotas vietas diennakts tumšajā laikā, pieņēma lēmumu Nr.50 apstiprināt atzinumā noteikto abpusējo vadītāju atbildību par negadījuma sekām, un rekomendēja noteikt vadītāju atbildību 50% pret 50%.

Tiesa norādīja, ka atbilstoši /Nosaukums A/metodisko norādījumu 1.3.2.apakšsadaļas "Atbildības pakāpju noteikšanas un atzinuma sastādīšanas kārtība" 5.7.apakšpunktam un OCTA likuma 31.panta septītajai daļai, ja ir zināmas ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas, bet to pretrunīgo liecību dēļ nav iespējams noteikt šo personu atbildības pakāpi, tad, zaudējumus atlīdzinot, pieņem, ka atbildības pakāpe ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajām personām ir vienāda.

[3.5.3] Tiesa atsaucās uz Ceļu satiksmes likuma (redakcijā, kas bija spēkā ceļu satiksmes negadījuma notikuma brīdī) 9.panta pirmajā daļā noteikto, ka Latvijas teritorijā ceļu satiksmē atļauts izmantot reģistrētus transportlīdzekļus, kuru konstrukcija un tehniskais stāvoklis atbilst Latvijā obligāti piemērojamo standartu un normatīvu prasībām, attiecībā uz kuriem ir veikta sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana un kuriem ir dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē.

Norādīts, ka atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 20.panta ceturtajai daļai transporta līdzekļa īpašnieka, valdītāja un turētāja pienākums ir veikt mehāniskā transportlīdzekļa īpašnieka, valdītāja un turētāja civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu likumā noteiktajā kārtībā.

OCTA likuma 3.panta otrā daļa noteic, ka īpašnieka civiltiesisko atbildību par katru ceļu satiksmē lietoto transportlīdzekli apdrošina ikviens transportlīdzekļa īpašnieks, noslēdzot attiecīgu apdrošināšanas līgumu.

[3.5.4] AAS "/Nosaukums C/" /datums/atzinumā norādīts, ka atbildētājs un /pers. F/ nav ievērojuši Ceļu satiksmes noteikumu 10., 50.1. un 188.3. punktu prasības.

Tiesa, izvērtējot atbildētāja papildu paskaidrojumus, /datums/paskaidrojumus policijai, /datums/iesniegumā - pretenzijā norādīto un piešķirot lielāku ticamību tieši policijai sniegtajiem paskaidrojumiem, jo tie sniegti uzreiz pēc ceļu satiksmes negadījuma, atzina – atbildētājs apzinājās, ka, stāvot ar transportlīdzekli ceļa nomalē, bija nepieciešams iedegt ārējās apgaismes ierīces un uzlikt avārijas zīmi, lai brīdinātu citus transportlīdzekļu vadītājus par automašīnas stāvēšanu, kā arī to, ka viņa automašīna atradās ceļa nomalē bez uzstādītas avārijas zīmes un ieslēgtām ārējām apgaismes ierīcēm, jo tās nedarbojās, ārējās apgaismes ierīces sāka darboties un tika ieslēgtas tikai burtiski pirms sadursmes ar /pers. F/. Tieši apstāklis, ka atbildētāja transportlīdzeklis atradās ceļa nomalē diennakts tumšajā laikā ārpus apdzīvotas vietas bez ieslēgtām ārējām apgaismes ierīcēm un izliktas avārijas zīmes, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu.

Līdz ar to tiesa konstatēja, ka pirms sadursmes ar /pers. F/ transportlīdzekli atbildētāja transportlīdzeklim nav bijušas ieslēgtas ārējās apgaismes ierīces un tās tikušas ieslēgtas tikai burtiski pirms sadursmes, kas bija nepietiekami, lai atbildētāja transportlīdzeklis būtu laikus pamanāms citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, kā arī ņemot vērā to, ka ārējās apgaismes ierīces nedarbojās, atbildētājs nebija izlicis uz ceļa avārijas zīmi.

Tiesa atsaucās uz Ceļu satiksmes noteikumu 38.4.punktu, kurā noteikts vadītāja pienākums darīt visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki.

Tiesa ņēma vērā, ka ceļu satiksmes negadījums notika /nosaukums/mēnesī, tātad diennakts tumšajā laikā. Līdz ar to atbildētāja norāde uz to, ka nakts bija ļoti skaidra un gaiša, neatbrīvo no pienākuma ievērot Ceļu satiksmes noteikumu 188.3.punkta prasības.

[3.5.5] Tiesa novērtēja atbildētāja argumentus, ka par /pers. F/ pārkāpumu tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols un viņa tika saukta pie administratīvās atbildības. Savukārt atbildētājam administratīvā atbildība netika piemērota, jo viņš nepārkāpa nevienu ceļu satiksmes noteikumu punktu, tāpēc nav atbildīgs par zaudējumu nodarīšanu prasītājai.

Tiesa, ņemot vērā arī atziņas judikatūrā, secināja, ka prasītājai kā apdrošinātājai atbilstoši OCTA likuma 31.panta pirmajai daļai ir tiesības, ņemot vērā ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, izvērtēt un noteikt katras ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas atbildības pakāpi par nodarītajiem zaudējumiem un atbilstoši tai aprēķināt izmaksājamo atlīdzību. Turklāt, lemjot par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, nav jāvadās tikai no Valsts policijas lēmuma administratīvā pārkāpuma lietā (*Senāta 2007.gada 31.oktobra spriedums lietā Nr. SKC-546/2007 (C30211505); 2008.gada 3.novembra spriedums lietā Nr. SKA-355/2008 (A42225404); 2008.gada 9.janvāra spriedums lietā Nr. SKC-9/2008 (C30143005)*).

Norādīts, ka atbilstoši Augstākās tiesas Civillietu departamenta prakses apkopojumā OCTA lietās ietvertajai atziņai, civiltiesiskās atbildības vērtējums nošķirams no personas administratīvi tiesiskās vai krimināltiesiskās atbildības (izņemot CPL 96.panta trešajā daļā noteikto), un civiltiesiskā atbildība par kaitējuma nodarīšanu ceļu satiksmes negadījuma rezultātā jākvalificē uz lietā esošo pierādījumu pamata. Nav Valsts policijas kompetencē lemt par personas vainu zaudējumu nodarīšanā un civiltiesiskas atbildības iestāšanos.

Tiesa atzina, ka atbildētāja rīcība, apzinoties, ka viņa transportlīdzeklis nav tehniskā kārtībā un nav veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā apdrošināšana, tomēr nolemjot piedalīties ceļu satiksmē, pati par sevi ir pretrunā Civillikuma 1.pantā nostiprinātajam labas ticības principam.

[3.5.6] Spriedumā norādīts, ka no Civillikuma 1635., 1770., 1773., 1775., 1779. panta izriet personas pienākums segt zaudējumus, kuru izdarīšanā viņa ir vainīga, un zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaikus pastāv visi zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumi.

Tiesa atzina, ka cēloniskā sakarība ir nosakāma atbildētāja rīcībā pirms ceļu satiksmes negadījuma. Atbildētājs, pretēji Ceļu satiksmes likuma 9.panta pirmās daļas, 20.panta ceturtās daļas un OCTA likuma 3.panta otrās daļas nosacījumiem, pārvietojoties ar transportlīdzekli, kas nav tehniskā kārtībā un bez veiktas transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās apdrošināšanas, apturot to uz ceļa nomales ārpus apdzīvotas vietas diennakts tumšajā laikā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 10. un 188.3.punkta prasības (ņemot vērā to, ka viņa transportlīdzeklim nav darbojušās ārējās apgaismes ierīces un neizliekot uz ceļa avārijas zīmi), izraisījis sadursmi ar /pers. F/ transportlīdzekli, kura viņu nav pamanījusi, kā rezultātā /pers. F/ vadītais transportlīdzeklis nokļuva ceļa braucamās daļas vidū, kas rezultējās ar citu ceļu satiksmes negadījumu, saduroties ar trešo transportlīdzekli.

Tiesa atzina, ka cēloniskajam sakaram nav nejaušības rakstura, jo atbildētājam kā ceļu satiksmes dalībniekam bija jāparedz, ka, neievērojot iepriekš minēto likuma normu prasības, var tikt izraisīts ceļu satiksmes negadījums.

Tiesa atsaucās uz Ceļu satiksmes likuma 44.panta pirmajā daļā noteikto, ka šā likuma vai citu ceļu satiksmes drošības reglamentējošu aktu pārkāpuma rezultātā nodarītais zaudējums ir jāatlīdzina, ko atbilstoši minētā panta piektajai daļai regulē OCTA likums.

Saskaņā ar OCTA likuma 18.pantu, iestājoties apdrošināšanas gadījumam, apdrošinātājs, kurš apdrošinājis zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesisko atbildību, vai /Nosaukums A/, ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksājama no Garantijas fonda, saskaņā ar apdrošinātāja atbildības limitu atlīdzina šajā likumā noteiktajā kārtībā novērtētos zaudējumus, kas ceļu satiksmes negadījumā nodarīti trešajai personai.

Tiesa konstatēja, ka prasītāja izmaksāja AAS "/Nosaukums C/" apdrošināšanas atlīdzību un transportlīdzekļa evakuācijas izdevumus atbilstoši atbildētāja noteiktajai atbildības pakāpei 50 % apmērā 658 LVL no kopējās zaudējumu vērtības 1306 LVL, un atzina, ka prasītājai ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksas brīdi radušies zaudējumi 658 Ls jeb 936,25 EUR.

[3.5.7] Tiesa novērtēja atbildētāja argumentus, ka viņš piekristu segt zaudējumus uz pusēm tikai tādā apmērā, kādi radušies pēc pirmās sadursmes, t.i., /pers. F/ transportlīdzeklim saduroties ar atbildētāja automašīnu.

Pēc tiesas atzinuma atbildētājs kā ceļu satiksmes dalībnieks, kuram nav veikta transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā apdrošināšana, apturot savu transportlīdzekli ceļa nomalē ārpus apdzīvotas vietas diennakts tumšajā laikā, pieļāva neattaisnojamu bezdarbību, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 10. un 188.3.punktu prasības, nebija izlicis uz ceļa avārijas zīmi, tādējādi izraisījis sadursmi ar /pers. F/ transportlīdzekli. Tā rezultātā /pers. F/ transportlīdzeklis nokļuva braucamās daļas vidū, kas rezultējās ar vēl vienu ceļu satiksmes negadījumu, saduroties ar trešo transportlīdzekli, radot /pers. F/ transportlīdzeklim neatgriezeniskus bojājumus, tas ir atzīts par bojā gājušu, un transportlīdzeklim nodarītie bojājumi nav nodalāmi.

Ar savu rīcību atbildētājs nodarījis zaudējumus prasītājai kā Garantijas fonda administrētājai, kura nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

Tiesa atzina, ka no atbildētāja prasītājas labā ir pamats piedzīt zaudējumus prasītājas izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 936,25 EUR apmērā.

[3.6] Atbilstoši starp prasītāju un SIA "/Nosaukums B/" 2008.gada 3.novembrī noslēgtā sadarbības līguma nosacījumiem, 2015.gada 9.septembra pilnvarai, pamatojoties uz OCTA likuma 51.panta trešās daļas 1.punktu, ņemot vērā judikatūrā atzīto, ka zaudējumu apmēra noteikšana ir objektīvi saistīta ar papildu izdevumiem, kas atbilstoši OCTA likuma 51.panta trešās daļas 1.punktam tiek maksāti no Garantijas fonda līdzekļiem, jo tie prasītājai rada mantiski novērtējamu pametumu jeb zaudējumu (*Senāta 2015. gada 30. jūnija spriedums lietā Nr. SKC-0093/2015*), tiesa atzina, ka ir apmierināma prasība daļā par papildu zaudējumu fiksētās maksas 86,08 EUR (ietverts PVN) par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā piedziņu no atbildētāja.

[3.7] Tiesa, ievērojot to, ka jautājums par atbildētāja civiltiesisko atbildību par zaudējumiem tiek atrisināts tikai ar spriedumu, atzina, ka nav pamata piemērot Civillikuma 1759.panta 1.punkta nosacījumus, un prasība daļā par likumisko nokavējuma procentu 12,93 EUR piedziņu no atbildētāja par laika periodu no 2018.gada 16.oktobra līdz 2019.gada 9.janvārim ir noraidāma.

[4] Atbildētājs iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka pārsūdz spriedumu prasības apmierinātajā daļā par 1022,33 EUR piedziņu un lūdz noraidīt prasību šādu apsvērumu dēļ.

[4.1] Pirmās instances tiesa nepareizi piemērojusi un iztulkojusi OCTA likuma 41.pantu, jo tā paredz regresa prasību celt pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījuša transportlīdzekļa īpašnieku, kas šajā gadījumā ir /pers. F/ nevis atbildētājs.

Atbildētāja rīcība /datums/ceļu satiksmes negadījumā nebija cēloniskā sakarā ar kādam nodarītajiem zaudējumiem. Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols, administratīvā pārkāpuma un lēmuma kopija apliecina, ka atbildētājs ar savu automašīnu /nosaukums/ stāvēja ceļa malā un /pers. F/, braucot ar savu automašīnu "/nosaukums 1/", neizvēlējās drošu kustības ātrumu atbilstoši brauktuves stāvoklim, netika galā ar transportlīdzekļa vadību un uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim, bojājot abus transportlīdzekļus.

Šajā ceļu satiksmes negadījumā /pers. F/ automašīna sadūrās ar divām automašīnām, tāpēc bojājumi viņas automašīnai bija no divām sadursmēm, nevis tikai no sadursmes ar atbildētāja mašīnu. No sadursmes ar atbildētāja automašīnu /pers. F/ automašīnai bojājumi varēja rasties tikai mašīnas priekšējā daļā.

[4.2] Atbildētāja ieskatā tiesa pieļāva Civilprocesa likuma 190.panta pirmās daļas pārkāpumu, jo nepamatoja spriedumu ar visiem lietā noskaidrotajiem apstākļiem, kā arī pārkāpa šī likuma 97.panta pirmo, otro un trešo daļu. Tiesa pilnībā neizvērtēja /pers. F/ sniegtās liecības, bet izmantoja tās tikai daļēji, tas ir, atzīstot, ka viņa nevarēja novērst sadursmi, jo liecināja, ka ceļa malā stāvošo automašīnu nav redzējusi. Savukārt nav vērtētas /pers. F/ liecības par to, ka viņa ceļa malā stāvošo automašīnu pamanīja 50 metru attālumā. Šajā sakarā tiesas spriedums ir pretrunīgs, jo vienā sprieduma daļā secināts, ka automašīnai apgaismojums nebija ieslēgts, savukārt citā daļā norādīts, ka neilgi pirms sadursmes automašīnai apgaismojums tomēr esot bijis, bet /pers. F/ vairs nevarējusi izvairīties no sadursmes.

[4.3] Tiesa nepareizi iztulkoja un piemēroja OCTA likuma 51.panta pirmās daļas 1.punktu.

Nav strīda par to, ka atbildētāja automašīnai nebija valsts obligātās apdrošināšanas polises, tāpēc biedrībai "/Nosaukums A/" saskaņā ar likumu bija tiesības izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību. Apdrošināšanas automašīnai nebija tāpēc, ka atbildētājs ar to ilgstoši nepiedalījās ceļu satiksmē sakarā ar automašīnas bojājumiem, un /datums/mēģināja nogādāt līdz remonta vietai, taču pa ceļam /pers. F/ sabojāja automašīnu vēl vairāk.

/pers. F/ ceļu satiksmes noteikumu pārkāpuma rezultātā zaudējumi tika nodarīti gan atbildētāja, gan viņas automašīnai, taču viņa savai automašīnai zaudējumus nodarīja pati, nevis tie radās atbildētāja prettiesiskas rīcības rezultātā.

Zaudējumu piedziņu var vērst tikai tad, ja pastāv visi zaudējumu atlīdzības priekšnoteikumi. Lietā var vērtēt tikai to, ka prasītājai radušies zaudējumi sakarā ar izmaksāto atlīdzību, bet nav citu pamatu zaudējumu atlīdzībai.

Apdrošināšanas neesība automašīnai pati par sevi nav zaudējumu rašanās pamats un to rašanās cēlonisks sakars.

[4.4] Tiesa nepareizi piemēroja Civillikuma 1773. un 1775.pantu, kas noteic, ka zaudējumi, kuri radušies sakarā ar nejaušu notikumu vai nepārvaramu varu, ir nejaušs zaudējums un nav jāatlīdzina. Nenošķirot abu sadursmju rezultātā radušos zaudējumus, nevarēja izlemt lietu, jo jebkurā gadījumā otras sadursmes rezultāts ir nejaušs gadījums un nav būtiski, vai atbildētāja automašīnai bija vai nebija apdrošināšana.

Nepamatoti tiesa nenovērtēja pierādījumus par /pers. F/ automašīnai nodarīto bojājumu nošķiršanu pirmajā un otrajā sadursmē, norādot, ka automašīna nav remontējama un zaudējumu vērtība saistāma ar automašīnas atlikuma vērtību nevis sadursmes laikā radītajiem zaudējumiem nošķirti pirmās un otrās sadursmes laikā.

Atbildētāja civiltiesiskā atbildība varētu būt kādā mērā saistībā ar zaudējumiem atbildētāja un /pers. F/ automašīnu sadursmes rezultātā, bet otrās sadursmes rezultātam un zaudējumiem, kas radušies, ir nejaušības raksturs. Tāpat tiesa nevērtēja atbildētāja visas sniegtās liecības par to, ka no automašīnas novietošanas ceļa malā līdz sadursmei pagāja tik īss laiks, ka atbildētājs pat nepaspēja novietot avārijas zīmi, lai brīdinātu citus par automašīnas bojājumiem. /pers. F/ arī sākotnēji bija liecinājusi, ka pamanīja automašīnu ceļa malā, kura stāvēja bez avārijas zīmes un tāpēc viņa to nevarēja redzēt. Savukārt otrā automašīnu sadursme notika uz ceļa vidus, kur stāvēja /pers. F/ automašīna bez jebkāda apgaismojuma, kā rezultātā notika otrā sadursme.

[5] Prasītāja neiesniedza rakstveida paskaidrojumus par apelācijas sūdzību.

Motīvu daļa

[6] Novērtējot lietā iesniegtos pierādījumus, Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētāja apelācijas sūdzība noraidāma kā nepamatota, celtā prasība pārsūdzētajā daļā pilnībā apmierināma.

Rēzeknes tiesas 2020.gada 13.oktobra spriedums daļā, ar kuru noraidīta prasība par likumisko nokavējuma procentu piedziņu, nav pārsūdzēts un saskaņā ar Civilprocesa likuma 203.panta otro daļu ir stājies likumīgā spēkā.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka Rēzeknes tiesas 2020.gada 13.oktobra spriedumā ietvertā argumentācija ir pareiza un

pietiekama un pilnībā tai pievienojas.

Apelācijas sūdzībā norādītie motīvi un argumenti nevar ietekmēt pirmās instances tiesas spriedumā norādīto secinājumu un atzinumu pareizību.

[7.1] Apelācijas sūdzībā nepamatoti norādīts uz OCTA likuma 41.panta nepareizu piemērošanu, norādot, ka regresa prasība ceļama pret ceļu satiksmes negadījumu izraisījušo transportlīdzekļa vadītāju /pers. F/.

OCTA likuma 41.panta pirmās daļas 2.punktā noteiktas apdrošinātāja tiesības iesniegt regresa prasību pret ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transportlīdzekļa īpašnieku.

Lietā ir strīds par zaudējumu atlīdzību nevis par Valsts policijas konstatēto administratīvo pārkāpumu un personas administratīvo atbildību. Valsts policija kā valsts pārvaldes iestāde ir tiesīga rīkoties tikai savas kompetences ietvaros un tāpēc izvērtē ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu vainu tikai un vienīgi attiecībā uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Tai nav noteikta funkcija izvērtēt personas vainu zaudējuma nodarīšanā, kā arī lemt jautājumu par civiltiesiskās atbildības iestāšanos.

Prasītājai kā apdrošinātājam atbilstoši OCTA likuma 31.panta pirmajai daļai ir tiesības, ņemot vērā ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, izvērtēt un noteikt katras ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās personas atbildību par nodarītajiem zaudējumiem, ņemot vērā visus lietā esošos pierādījumus.

Pirmās instances tiesa pamatoti atsaucās uz judikatūrā norādīto, ka Valsts policijas sastādītais dokuments un lēmums nevar tikt atzīts par vienīgo pamatu ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu atbildības noteikšanai. Likumdevējs ir piešķīris apdrošinātājam tiesību katrā konkrētā gadījumā izvērtēt ceļu satiksmes negadījuma apstākļus (sk. *Senāta 2007.gada 31.oktobra spriedums lietā Nr. SKC-546/2007*).

Tādējādi arī tiesa, nosakot ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu atbildību par zaudējumu nodarīšanu, vērtē visu pierādījumu kopumu.

Nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem, ka atbildētājs ar savu automašīnu "/nosaukums/" stāvēja ceļa malā un /pers. F/ uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim, bojājot abus transportlīdzekļus, pēc kā /pers. F/ automašīna tika izmesta uz ceļa braucamās daļas un tai uzbrauca trešā automašīna "/nosaukums 2/".

Kā pareizi atzina pirmās instances tiesa, tad šajā gadījumā zaudējumu nodarīšanu /pers. F/ automašīnai nevar nodalīt starp pirmo un otro sadursmi. Ja nebūtu pirmās sadursmes, tad nenotiktu arī otrā sadursme.

Prasītāja ceļu satiksmes negadījuma apstākļu izvērtēšanu veica atbilstoši /Nosaukums A/ metodiskajiem norādījumiem "Ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu atbildības pakāpes noteikšana", kas izdoti saskaņā ar OCTA likuma 31.pantu, un konstatēja, ka gan "/nosaukums/" vadītājs, gan transportlīdzekļa "/nosaukums 1/" vadītāja nav ievērojuši Ceļu satiksmes noteikumus, kas bija pamats noteikt abu transportlīdzekļu vadītāju vainu zaudējumu nodarīšanā, sadalot atbildību līdzīgās daļās.

[7.2] Civillietu tiesas kolēģija nesaskata pretrunas pirmās instances tiesas spriedumā attiecībā uz /pers. F/ liecību kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem novērtēšanu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām pirmās instances ir izvērtējusi gan Valsts policijas sastādītos dokumentus par ceļu satiksmes negadījuma fiksēšanu, gan iesaistīto personu liecības un paskaidrojumus tiesai un paskaidrojumus Valsts policijai, kas sniegti uzreiz pēc ceļu satiksmes negadījuma. Tiesa pamatoti atzina, ka atbildētājs, stāvot ar transportlīdzekli ceļa nomalē diennakts tumšajā laikā, apzinājās, ka bija nepieciešams ieslēgt ārējās apgaismes ierīces un uzlikt avārijas zīmi, lai brīdinātu citus transportlīdzekļu vadītājus par automašīnas stāvēšanu. Lietā nav tieši konstatēts, kurā brīdī atbildētājs automašīnai ieslēdzis ārējo apgaismojumu, jo arī no atbildētāja paskaidrojumiem policijai redzams, ka tā nebija, atbildētājs centies to salabot un ieslēgt, un dažas sekundes pēc ieslēgšanas sajutis triecienu automašīnas aizmugurē, uz ko arī norādīts spriedumā, ka ārējās apgaismes ierīces sāka darboties un tika ieslēgtas tikai burtiski pirms sadursmes ar /pers. F/.

Noteikti konstatēts, ka atbildētāja automašīna atradās ceļa nomalē bez uzstādītas avārijas zīmes, kurai ārpus apdzīvotas vietas jābūt izliktai ne mazāk kā 100 m attālumā no automašīnas. No /pers. F/ liecībām izriet, ka viņa stāvošo automašīnu pamanīja apmēram 50 m attālumā.

Pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja, ka atbildētāja transportlīdzeklis atradās ceļa nomalē diennakts tumšajā laikā ārpus apdzīvotas vietas bez ieslēgtām ārējās apgaismes ierīcēm, kuras tika ieslēgtas burtiski pirms sadursmes, un bez izliktas avārijas zīmes. Tiesa pamatoti norādīja uz Ceļu satiksmes noteikumu 38.4.punktu, ka vadītāja pienākums darīt visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki. Tiesa pamatoti atzina, ka pirms sadursmes ar /pers. F/ transportlīdzekli atbildētāja veiktie pasākumi bija nepietiekami, lai atbildētāja transportlīdzeklis būtu laikus pamanāms citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un tas izraisīja ceļu satiksmes negadījumu.

Ne apdrošinātājs, ne tiesa nav izslēguši arī /pers. F/ atbildību par nodarītajiem zaudējumiem, ņemot vērā viņas izdarītos Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus un vainu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apdrošinātāja noteiktā atbildība par zaudējumiem, sadalot to vienādās daļās starp abām ceļu satiksmes negadījumā iesaistītajām personām, šajā gadījumā ir taisnīga.

[7.3] Nav pamatots apelācijas sūdzības iesniedzēja arguments, ka tiesa nepareizi piemērojusi OCTA likuma 51.panta pirmās daļas 1.punktu, kas noteic, ka Garantijas fonda mērķis ir nodrošināt apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis transportlīdzeklis, kura īpašnieks savu civiltiesisko atbildību nav apdrošinājis.

Lietā konstatēts un nav strīda, ka atbildētāja transportlīdzeklim nebija veikta civiltiesiskās atbildības obligāta apdrošināšana.

Pretēji apelācijas sūdzībā norādītajam, lietā konstatēta arī atbildētāja vaina zaudējumu nodarīšanā prasītājai, kura saskaņā ar minēto OCTA likuma 51.panta pirmās daļas 1.punktu izmaksājusi apdrošināšanas atlīdzību par /pers. F/ automašīnai nodarītajiem zaudējumiem. Pie tam tā izmaksāta ne par visiem nodarītajiem zaudējumiem, bet tikai 50% apmērā atbilstoši atbildētāja un /pers. F/ atbildības par nodarītajiem zaudējumiem sadalīšanai līdzīgās daļās. Ja atbildētājam būtu veikta civiltiesiskās atbildības obligāta apdrošināšana, prasītājai vispār nebūtu pienākuma izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību no Garantijas fonda, tāpēc šajā gadījumā pastāv cēloniskais sakars zaudējuma atlīdzībai prasītājai no atbildētāja puses.

Kā redzams no /Nosaukums A/ /datums/atzinuma Nr. 04/02-24-100/76, atbildētājs /datums/bija iesniedzis AAS "/Nosaukums C/" zaudējumu atlīdzības pieteikumu par viņa automašīnai "/nosaukums/" nodarītajiem zaudējumiem. No atzinuma izriet, ka /datums/ atbildētājam nosūtīts paziņojums par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu 30 % apmērā, t.i., atbilstoši automobiļa "/nosaukums 1/" vadītājas atbildības pakāpei. Savukārt ar atzinumu šī atbildības procentuālā sadalījuma proporcija atzīta par nepamatotu, rekomendējot noteikt vadītāju atbildību 50% pret 50%. Minētais nozīmē arī atbildētāja tiesības saņemt atlīdzību par viņa automašīnai nodarītajiem zaudējumiem šādā apmērā. Tādējādi, lai gan zaudējuma atlīdzība par atbildētāja automašīnai nodarītajiem zaudējumiem nav izskatāmās prasības priekšmets, šis jautājums tika risināts.

[7.4] Apelācijas sūdzības iesniedzējs nepamatoti uzskata, ka lietā jāpiemēro Civillikuma 1773. un 1775.panti, kas noteic nejauša zaudējuma, kuru nav jāatlīdzina, rašanos.

Atbildētājs nepamatoti uzskata, ka otras sadursmes rezultāts ir nejaušs gadījums, jo, kā pareizi atzina pirmās instances tiesa, tad abas notikušās sadursmes ir savstarpēji saistītas un nav nodalāmas viena no otras. Ja nebūtu notikusi pirmā sadursme, /pers. F/ vadītā automašīna netiktu izmesta uz ceļa braucamās daļas, kur tā sadūrās ar trešo automašīnu, un nav pamata nodalīt viņas automašīnai nodarītos zaudējumus, jo tie atrodas cēloniskajā sakarā ar pirmo sadursmi.

Attiecībā uz avārijas zīmes novietošanu savai automašīnai, atbildētājs norādīja, ka viņš to nepaguva izdarīt, jo no novietošanas brīža līdz sadursmei pagāja pārāk īss laiks, tomēr par šo apstākli, bez atbildētāja paskaidrojumiem, nav citu pierādījumu, jo no lietas materiāliem nav redzams, cik

ilgi atbildētāja automašīna "/nosaukums/" atradās ceļa malā. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 104.panta pirmo daļu pušu paskaidrojumi atzīstami par pierādījumiem, ja tos apstiprina citi tiesas sēdē pārbaudīti un novērtēti pierādījumi.

Attiecībā uz /pers. F/ automašīnu viņa sniedza liecības, ka tās sadursme ar trešo automašīnu notika īsi pēc pirmās sadursmes un automašīnas izmešanas uz braucamās daļas, jo viņa tikai paguva izkāpt ārā kopā ar bērniem. Minētos apstākļus atbildētājs nav apstrīdējis, un tie atbilst arī Valsts policijas dokumentos fiksētajam. Tāpēc tiesa atzīst, ka /pers. F/ konkrētajos apstākļos nebija iespējas uzstādīt avārijas zīmi un ieslēgt automašīnai gaismas, lai brīdinātu citus satiksmes dalībniekus.

[8] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus un konstatējusi lietas faktiskos apstākļus, un pamatoti apmierinājusi prasību par zaudējumu piedziņu no atbildētāja. Celtā prasība pārsūdzētajā daļā ir apmierināma pilnībā, piedzenot no /pers. E/ biedrības "/Nosaukums A/" labā izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību 936,25 EUR un fiksēto maksu 86,08 EUR par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu, kopā zaudējumus 1022,33 EUR.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu nosakāmas prasītājas tiesības par laika periodu pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētāja likumiskos procentus par parāda summas lietošanu 6% gadā no piedzītās, bet nesamaksātās parāda pamatsummas.

[10] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētāja prasītājas labā piedzenama valsts nodeva proporcionāli prasības apmierinātajai daļai 153,35 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 EUR, kopā tiesas izdevumi 156, 65 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 440.^{11} panta pirmo daļu un 440.^{12} pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija nosprieda

biedrības "/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, prasību pret /pers. E/, personas kods /personas kods/, par zaudējumu piedziņu apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. E/, personas kods /personas kods/, par labu biedrībai "/Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, zaudējumus par izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību 1022,33 *euro* (viens tūkstotis divdesmit divi *euro* un 33 centi), tiesas izdevumus 156,65 *euro* (viens simts piecdesmit seši *euro* un 65 centi), kopā 1178,98 *euro* (viens tūkstotis viens simts septiņdesmit astoņi *euro* un 98 centi).

Parāda un tiesas izdevumu summas samaksa veicama biedrības "/Nosaukums A/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, AS "Swedbank" norēķinu kontā Nr./konta numurs/.

Noteikt /pers. E/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Noteikt biedrībai "/Nosaukums A/", reģistrācijas

Nr./reģistrācijas numurs/, tiesības par laika periodu pēc sprieduma labprātīgās izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt 6% (sešus procentus) gadā no piedzītās un nesamaksātās pamatparāda summas.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente	V. Lohova
Tiesnese	V. Sokolova
Tiesnesis	I. Stivriņš